

da der fandtes Navnet Niegels paa den, var, at G. Wintner valgtes med 49 Stemmer (Steenstrup 46 og Tillisch 44 Stemmer).

Da altsaa heller ikke denne Gang det fornødne Antal Medlemmer havde erholdt absolut Stemmesleerhed, freedes der til et tredie, bundet Valg, hvorved Steenstrup valgtes med 67 af 88 afgivne Stemmer.

Man gik derpaa til det næste Nummer paa Dagsordenen, nemlig Forsættelse af 1ste Behandling af „Udkast til Lov om Ophævelsen af Toldforstjællens mellem Danmark samt Slesvig og Holsteen“.

U. Sager: Det havde vistnok været mit Dulle at kunne tilbringe en længere Tid her i Huset, inden jeg tog mig den Frihed at tage Ordet; jeg havde ønsket først at gjøre mig bekendt med Husets Forretningsgang. Men et Toldspørgsmaal er af en saa indgribende Natur, at jeg har troet, det var min Pligt, at tillade mig at gjøre nogle Bemærkninger derved. Jeg maa anmode om Husets Overhørelse, som sædvanligviis kommer en ny og uøvet Taler tildeels; men jeg vil tillige driste mig til at bede om Husets Opmærksomhed for de Bemærkninger, som jeg ikke alene idag, men vistnok ogsaa senere vil komme til at gjøre. Jeg skal ikke indlade mig paa den politiske Deel af Sagen, da det træffer sig saa heldigt, at den er bleven behandlet af andre og dygtigere Medlemmer end jeg; det foreligger heller ikke netop for mig idag som ganske nødvendigt at gaae ind derpaa. Jeg skal heller ikke opholde Thinget med at ville kritisere de foregaaende ærede Taleres Udtalelser i denne Sag; da det er den første Behandling, troer jeg ikke, andet er nødvendigt, end at gjøre nogle ganske korte Bemærkninger. Jeg kan dog imidlertid ikke lade være at gjøre en Anmærkning ved den høitærede Finantsministers temmelig varme Udtalelse. Jeg ønsker ingenlunde at bidrage til den Varme, som allerede blev vist igaar, og som vi jo vistnok ville faae nok Gjentagelse af ved de senere Behandlinger af Sagen; men, naar han temmelig heftigt sagde os, at vi kun havde at antage eller forkaste Loven, saa tillader jeg mig at fortolke hans Ord derhen, at han meente dette med Hensyn til den politiske

Deel af Sagen, og at det ikke vilde være ham imod, om der kunde foretages nogle Forandringer i selve Toldsatserne, eller endog gjøres Tillæg til Loven. Jeg troer overhovedet ikke, at det er godt, at Ministeriet bestandigt, naar det forelægger os en Lov, minder os om, at Loven enten skal antages ubetinget, eller at der er en Ministercrisis; jeg anseer det ikke for nødvendigt, og det er vistnok ogsaa mindre heldigt for Thinget at erholde saadanne Paamindeelser. Det maa naturligviis være Rigsdagens Sag, om den vil antage eller forkaste en Lov; men den har jo tillige fuldkommen Ret til at gjøre de Forandringer i Loven, som den finder rigtige.

Da jeg først fik dette Lovudkast i hænde, saa tilstaaer jeg, at mine Dine faldt paa Tallene, og, uden at jeg læste videre, var det mig en Glæde at see, at Finantsministeren gav os et lille Uddrag paa den Gjæld, som jeg antager, han kom i til Landet, da han overtog Bestyrelsen af Landets Pengewæsen; jeg siger: han er i Gjæld til Landet i saa Henseende, og jeg trøster mig til at gjøre denne Bemærkning, fordi han er en ligesaa taldkundig som i Toldsager, og forøvrigt vistnok ogsaa i andre Sager, frifundet Mand. Min Glæde blev imidlertid noget dæmpet, da jeg saae Motiverne til Loven — Titlen vil jeg springe over. De Toldnedfattelser, som den høitærede Finantsminister har foreslaaet, synes nemlig ikke at være Toldnedfattelser for Danmark, men ene og alene at være beregnede paa Holsteen, og først igjennem Holsteen at ville komme Danmark tilgode. Jeg troer, det havde været heldigere, simpelthelt at foreslaae disse nye Toldsatser, og ikke bestandig lade det være igjennem Holsteen, vi skulle opnaae Forandringer, som den høitærede Minister finder nyttige for Landet; jeg vil imidlertid som sagt, ikke videre gaae ind derpaa, men kun tillade mig nogle korte Bemærkninger ved Motiverne til Lovforslaget, og da begynde med Grundene til, at Creditoplagsretten for Manufacturvarer af visse Arter, som blev indført den 22de Decbr. 1850, nu er foreslaaet at skulle ophøre. Jeg kan ikke ganske billige de Grunde, som den høitærede Minister giver for at ophæve denne Begunstigelse for